

Szalóki Ági: A művészet láthatatlan híd az emberek között

SZERZŐ: ZOLJÁNSZKY ALEXANDRA
FOTÓ: ILLUSZTRÁCIÓ

„Egy ilyen kezdeményezés mellé ki kell állnom. Örülök, hogy a gála részese lehetek” – mondta lapunknak Szalóki Ági énekesnő annak kapcsán, hogy ő is fellép április 23-án a Győri Nemzeti Színházban megrendezendő MUS-E jótékonysági gálakoncerten, ahol színpadra lép még Szulák Andrea, Caramel, Szinetár Dóra és Bereczki Zoltán, Forgács Péter, Berkes Kálmán és a győri filharmonikusok, a Győri Balett és Marlene Dorena Haitiről.

Rendszeresen és szívesen lép föl minden olyan rendezvényen, amely szeretetből, és önkéntes alapon jön létre. Miért tartja fontosnak a társadalmi szerepvállalást?

A művészek feladata nem csak önmaguk megszólaltatása, bemutatása a porondon. Fontos, hogy nevünket nemcsak célok érdekében is felhasználjuk. Április 1-jén például egy sétára indultam, amellyel az autizmussal élőkre hívtuk fel a figyelmet, de a közeljövőben a vakok intézetében is énekelek, és támogatom a Magyar Hospice Alapítványt, a Születésházat és Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálatot is.

Konkrétan a MUS-E programja mellé miért állt?

Yehudi Menuhin – hegedűvirtuóz, aki a MUS-E program filozófiájának forrása – neve garancia, a világon mindenkinek sokat jelent. A mintaprogramban gyerekek művészeti nevelését és a hátrányos helyzetűek beilleszkedését segítik a művészek erejével. Egy ilyen kezdeménye-

zés mellé ki kell állnom. Örülök, hogy a gála részese lehetek, és hogy a következő Győrkőcfesztiválon is énekelhetek a gyerekeknek. Mindkét programot példaértékűnek tartom.

Miben és hogyan segíthetnek a művészetek – ez esetben a zene – a gyerekek nevelésénél?

A művészet felold, felemel, megnyit, érzékenyít. Jó, ha az életünk

része. Lehet, hogy csak gyönyörködtem, lehet, hogy terápia, de mindenképp gazdagít. Gondolkodásunkra, figyelmünkre, kreativitásunkra, zenei képességeinkre hat, társas kapcsolatainkat alakítja. Láthatatlan híd ember és ember között. Ezt legutóbb nagycsütörtökön éltem meg, amikor Bach Máté passióját hallgattam. Eufórikus állapotba kerültem, gyógyító erejű volt a zene. Úgy éreztem, akkor és ott mindenki, akinek része volt abban az élményben, egy kicsit jobb lett, mint előtte. Anyagi javakkal nem hívható elő ez az érzés.

SZERZŐ: FÖLDVÁRI GABRIELLA
FOTÓ: O. JAKÓCS PÉTER, MARCALI GÁBOR

A Made in Hungária után az Aranycsapat című musicalt állítja győri színpadra a sikeres trió, Fenyő Miklós zeneszerző, Tasnádi István író és Méhes László rendező. A szombat esti premier előtt a darab rendezőjével beszélgettünk.

Az Aranycsapat hat évvel ezelőtt, a fővárosi József Attila Színházban mutatkozott be a magyar közönségnek, komoly sikerrel. Akkor is, most is ön rendezett. A győri előadás másolat lesz, vagy változtat a győztes Aranycsapaton?

Szeretem újrarendezni a darabjaimat, szeretem újra, egyre jobbra megcsinálni őket. Élvezem, hogy lehetőségem van javítani. Egyébként is megy az idő, új emberek, új gondolatok jönnek, új hatások érnek, semmi sem olyan, mint korábban volt.

Az ígéret szerelem, foci és rock and roll. Valójában miről szól az Aranycsapat?

Nagyon szeretem Tasnádi

írásait, szép, emberi történeteket talál ki. Így van ez ebben az esetben is. Az Aranycsapat a barátság története. A darab két időskiban játszódik. Az egyikben, 2006-ban három idős ember találkozik, egy valaha együtt gyerekeskedtek, egy bandába tartoztak. Megtudhatjuk, kinek az élete hogyan alakult, hova jutott, hogyan gondolkodik. A másik idősik 1954-ben játszódik, amikor a magyar válogatott épp legyőzi 7–1-re az angolokat. Ebben az esetben a szokásos kliséitől eltér a musical, a történet vége nem túl vidám, mondhatni szomorú.

Mit érdemes elmondani a szereposztásról?

A szerepeket a színház igazgatója osztotta ki, nekem az a dolgom, hogy ennek örüljek. Ezt is teszem, mert Győrben kitűnő színészek vannak, tökéletesek a szerepekre. Stopli bácsit Áts Gyula, Elegáns urat Maszlay István, Kalapot Szilágyi István alakítja. Fenyő Miklós nemcsak mint zeneszerző, hanem mint színész is szerepel, ő lesz a sportriporter.

Kiknek ajánlja a darabot és milyen fogadtatásra számít?

Csak remélni tudom, hogy nagy siker lesz, a nézők elégedetten állnak fel az előadás végén, és azt mondják, megérte színházba jönni. Ajánlani tudom a musicalt a 9 éves gyerektől a 99 éves idős emberekig mindenkinek.

Száz év, egy hang, négy szerző

SZERZŐ: FÖLDVÁRI GABRIELLA
FOTÓ: ILLUSZTRÁCIÓ (WIKIPEDIA)

Kézdy György Ákombákom című önálló estje április 14-én, szombaton 18 órakor kezdődik Újváros művelődési házában. A színművész hosszú pályafutása során sok szerepet eljátszott, mégis mindenkinek a Szomszédok Virág doktorja jut róla elsőként eszébe. A 76 éves színész győri estjéről kérdeztük.

Az Ákombákom egy Zelk Zoltán-gyerekvers címe. Miért pont ezt vette kölcsön az estjéhez?

Orbán Ottó és Lázár Ervin, a legjobb, legbensőségesebb barátaim három évvel ezelőtt, gyors egymásutánban eltávoztak. Ez nagyon megrázott, muszáj volt valamit tennem. Emlékkre született az önálló est. Zelk

Zoltánt is ismertem, szeretem a verseit, Karinthy szintén a kedvenceim közül való, két önálló Karinthy-estem is volt. Így állt össze az előadás, aminek az Ákombákom a mottója, a vers néhány sorával kezdődik az este, erre van felépítve a műsor.

Ön az est rendezője, dramaturgja, színésze, vagyis egyedül döntötte

el, hogy milyen műveket, milyen sorrendben szólaltat meg. Milyen szempontok szerint válogatott?

Nagy feladat, szép munka egy több mint kétórás előadás összeállítása. Száz év, négy szerző műveiből készítettem el egy összegzést arról, honnan hová jutunk el, milyen nehézségeken át vezet az életünk útja. Nem csak az enyém. A miénk. Úgy érzem, ez az előadás a pályám credoja. Örülök, hogy hangoskönyv is készülhetett belőle.